

מ"ת 31892/04/20 - מדינת ישראל נגד עומאר ג'בארין, מוחמד פארג', מחמוד גטאשה, עיסא סראחין

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 31892-04-20 מדינת ישראל נ' גברין(עציר)
מ"ת 31901-04-20 מדינת ישראל נ' פראג' (עציר)
מ"ת 31919-04-20 מדינת ישראל נ'גטאשה (עציר)
מ"ת 31920-04-20 מדינת ישראל נ' סראחין(עציר)

בפני כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת: מדינת ישראל
נגד משיבים:
1. עומאר ג'בארין
2. מוחמד פארג'
3. מחמוד גטאשה
4. עיסא סראחין

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיבים 1 עד 4 תום ההליכים כנגדם לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.
2. הערה מתודית: ההתייחסות למשיבים הינה לפי סדר הופעתם בכתב האישום ולא לפי סדר הטיעון בפרוטוקול מיום 7.5.20.
3. באישום הראשון מיוחסות למשיבים 2 עד 4 עבירות של גניבת רכב, פירוק חלקים מרכב, כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוט. כאשר למשיב 3 מיוחס גם עבירה של תקיפת שוטר ולמשיב 1 מיוחסת עבירה של גניבת רכב.
באישום השני מיוחסות למשיבים 2 עד 4 עבירות של פריצה לרכב, פירוק חלקים מרכב, גניבה מרכב.
באישום השלישי מיוחסות למשיבים 2, ו-4 עבירות של גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כדין, ולמשיב 1 מיוחסת עבירה של גניבת רכב וגניבה.
באישום הרביעי מיוחסות למשיבים 1, 2, ו-4 עבירות של פריצה לבנין שאינו מגורים ובצוע גניבה, גניבה.
4. על פי עובדות המתוארות באישום הראשון, ביום 13.4.20 בשעה 22:00 הסיע משיב 1, אזרח ישראל, את המשיבים 2 עד 4, תושבי הרשות הפלסטינית, מבית גוברין למושב כפר אחים. בהמשך, בין יום 13.4.20 ל 14.4.20 בשעה 06:00, הגיעו המשיבים למושב, משיבים 2 עד 4, ניסו להניע טרקטור במטרה לגנוב, וזאת על ידי הכנסת כלי חיתוך למתג התנעה וחיתוך וחיבור מחדש של מערכת ההצתה, משהצליחו להניע

הטרקטור נסעו עימו עד אשר נתקע בגבעה בשדה בחלק הצפון מזרחי של מושב תלמי יחיאל, אז שוחח משיב 2 עם משיב 1, מספר פעמים באותו יום כדי שסייע להם בהנעה באמצעות מצבר ובאספקת מזון. בהמשך, הגיע משיב 1 לכביש 40 והעביר למשיבים 2 עד 4 ציוד כפי שהתבקש. משיבים 2 עד 4 כיסו הטרקטור בעלים יבשים לצורך הסוואה.

בהמשך אותו היום בסביבות השעה 14:40 הגיעו שוטרים לשדה בו שהו משיבים 2 עד 4, ואז הם החלו בבריחה, בעודם מתפצלים לכיווני בריחה שונים. כאשר השוטר קובי רדף אחר משיב 3, ובמהלך מעצרו תקף משיב 3 את השוטר קובי במכת אגרוף.

האישום השני מפרט פירוק מצבר מרכב יונדאי שחנה במושב תלמי יחיאל וחיבורו לטרקטור המפורט באישום הראשון.

אישומים שלישי ורביעי מתארים אירוע גניבת רכב איסוזו במושב לוזית, וכן התפרצות לבית בד במושב לוזית וגניבת ציוד רב מבית הבד, עבירות שבוצעו בלילה שבין 10.4.20 ל-11.4.20.

5. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה ביחס לכל עבירות הרכוש. ניתנה הסכמה ביחס לעבירת הכניסה לישראל לגבי משיבים 2-4 ועבירה של הפרעה לשוטר.

ב"כ משיב 3 חלק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של תקיפת שוטר.

6. ב"כ המבקשת טענה כי על פי חומר הראיות בתיק מדובר בכנופיה הפועלת בתחום עבירות הרכוש, משיב 1 אזרח ישראל, הסיע משיבים 2 עד 4 למקום בו אמורים לבצע הגניבות וההתפרצויות, ולבסוף חולקים הם את השלל.

ב"כ המבקשת ציינה כי נמצאו 2 מכשירי טלפון נייד בנתיב בריחתם של משיבים 2 ו 4, כאשר לגבי משיב 2 ישנו זיהוי קולי.

לגבי אישומים 3 ו 4 הפנתה לאיכוני הסלולריים של משיבים 1, 2, 4 באזור באותו מועד ולהאזנות הסתר, שבאחת מהן נשמעת שיחה בין משיב 1 למשיב 2 לגבי הרכב המאוזכר באישום מס' 3 ולגבי השמן שנגנב מבית הבד באישום מס' 4, וזאת בהתאמה לתלונות המתלוננים.

לגבי אישומים 1 ו 2 הפנתה לשיחה ממנה עולה כי משיב 1 לא נכח בשדה, והוא התבקש על ידי משיב 2 להעביר להם מצבר וסולר ואכן משיב 1 נצפה במצלמות אבטחה בתחנת דלק סמוכה ממלא סולר בג'ריקן בסכום אשר סוכם במהלך השיחה. בהמשך השיחות עלה כי אין צורך במצבר, למעשה עולה כי משיבים 2 עד 4 הצליחו להשיג מצבר מרכב היונדאי שמאוזכר באישום מס' 2.

בהמשך השיחות עולה כי היה מפגש בו העביר משיב 1 אוכל ומים ליתר המשיבים. כמו כן בשטח נמצאו בקבוקי מים. בנוסף נמצאה דגימת דנ"א של משיב 3 על אחד מכלי העבודה שנמצאו בשטח.

המשיבים 2 - 4 בחקירתם מודים ששהו בישראל ללא היתר וזאת לצורכי עבודה, לטענתם לא היו ביחד על אף שקיימת היכרות שטחית קודמת ביניהם.

בעלי החלקות טענו כי בשטח בו נמצאו המשיבים, מדובר בשטח שאינו מעובד על ידם בשנתיים האחרונות ולא מעסיקים בו פועלים.

משיב 1 טען שלא מכיר אף אחד מהמשיבים האחרים, טען שקיבל שיחה, לא ידוע ממי, התבקש לעזור לשניים שבדרך, נתן להם מים ואוכל.

7. ב"כ משיב 1, טען שלגבי האישום הראשון מלבד אותן שיחות טלפון לכאורה אין כל ראיה הקושרת משיב 1 ליתר המשיבים. גם לפי גרסת המאשימה, משיב 1 לא נטל חלק פעיל במעשה הגניבה, לכל היותר סיפק עבורם סולר ומים, ולפיכך ניתן לייחס למשיב 1 עבירה של סיוע לגניבה, משלא בחן הדברים לעומק ופעל בעצימת עיניים.

גם לגבי אישומים השלישי והרביעי אין די ראיות הקושרות משיב 1, מלבד שיחות הטלפון לכאורה, אין כל ממצא פורנזי - ט.א. או דגימות דנ"א, גם מבחינת האיכונים לא ניתן לקשור משיב 1.

גרסתו של משיב 1 אינה ברורה, אך יש לכך הסבר, היות ובמהלך מעצרו הותקף על ידי השוטרים, אך העניין לא נחקר כראוי.

8. ב"כ המשיב 2 טען כי קיים כרסום בראיות. המבקשת מתבססת על האזנות סתר ואיכונים טלפוניים, המדובר בהשערות בלבד, אין כל ביסוס לטענה כי אחד הטלפונים שנמצאו שייכים למשיב 2. לגבי הזהוי הקולי, אין בהאזנות הסתר כל אינדיקציה למשיב, שמו לא מאוזכר לא בכינוי ולא בתיאור, וגם אם נמצא כי הטלפון אכן משוייך לו, לא עולה מהאיכונים כי היה באזור הקרוב להתפרצות. משיב 2 מסר באופן עקבי כי הגיע לישראל למטרת עבודה ללא טלפון. הראיות הגולמיות אינן ברף הדרוש לקיומן של ראיות לכאורה.

9. ב"כ משיב 4, טען כי גרסתו של המשיב 4 הינה כי שהה בישראל לצורכי עבודה החל בעבודות גזם ואז הגיעה המשטרה. ברח מהשוטרים בשל היותו שב"ח.

הטענה כי מכשיר הטלפון נמצא בנתיב הבריחה שלו אינה מגובה בראיות חד משמעיות, בדו"ח טייס המסוק אין תימוכין לטענה זו וגם לא בדו"ח השוטר אלבז, אשר מציין לבוש החשוד שנתפס, שאינו תואם לצבע החולצה של משיב 4, לפי דו"ח השוטר דור בוסקילה שתפס משיב זה.

בנוסף הטלפון נמצא בשטח פתוח, לא ידוע כמה אנשים עברו במקום, לא ידוע האם אדם אחר שברח מהמקום הוא הבעלים של הטלפון, שמו של משיב 4 אוזכר באחת השיחות אך אין בכך כדי לקשור אותו לכל האירועים. אין כל ראיה ישירה הקושרת אותו לביצוע עבירה כלשהי.

10. ב"כ משיב 3, טען שלגבי תקיפת השוטר קיימת בעייתיות, התיאור בכתב האישום אינו תואם לדו"ח הפעולה של השוטר המותקף קובי בחשדאי, כמו כן שני השוטרים הנוספים שהיו מעורבים לא מציינים תקיפה של השוטר אלא מכנים זאת התגוששות עוד ציין התנהלות בלתי תקינה של השוטר בכך שנטל מקל והשתמש באמצעותו במהלך מעצרו של משיב 3.

לגבי אירוע הגניבה אין די ראיות לגבי משיב 3.

לגבי הדנ"א טען כי אין כל מזכר היכן נמצא הקאטר מה המרחק בין מקום הימצאותו לבין המקום בו ישבו, הקאטר נמצא תחת שקית אוכל אולי נוצרה העתקה של דנ"א משקית האוכל לקאטר.

דין והכרעה

11. כאמור, המשיבים נתפסו באותו המועד, משיב 1 נתפס בסמוך לכביש 40 ומשיבים 2 עד 4 נתפסו בשדה סמוך למושב תלמי יחיאל, לאחר שניסו להימלט ונתפסו. בסמוך למקום בו נתפסו משיבים 2-4 נמצא הטרקטור, מסווה בענפי זית, כשהוא מחובר למצבר, בנוסף נמצא כלי הידראולי בסמוך שהיה מחובר לטרקטור וכן רשת, בקבוקי מים, ג'ריקן סולר וכלים שונים.

12. בעת מעצר של המשיבים 1 ו-3 נתפסו ברשותם מכשירי טלפון. לפי דו"חות השוטרים, בנתיב בריחתם של משיבים 2, 4 נמצאו 2 מכשירי טלפון.

ב"כ המשיבים 2 ו-4 טענו כי לא ניתן לקשרם לטלפונים שנמצאו בשטח.

מדו"ח צפייה מסוק עולה שבשטח היו 4 חשודים, שלושה ברחו לאותו הכיוון ולאחר מכן התפצלו שניים רצו מערבה ושלישי רץ דרומה, שלושתם נתפסו.

חשוד רביעי, אשר רץ צפונה לא נתפס.

מדו"ח השוטר אלבז, עולה שהגיע לשטח הבחין בשנים בורחים, האחד לבוש חולצה כהה חום-אפור, השני חולצה כחולה, רדף אחריהם הצליח לתפוס את משיב 2 (לבוש בחולצה כהה חום - אפור), בעוד החשוד השני אשר לבש חולצה כחולה נמלט אך נתפס מאוחר יותר על ידי השוטר דור בוסקילה, והינו משיב 4.

השוטר אלבז מציין שבנתיב בריחתם של השניים נמצאו 2 מכשירי טלפון, ומדו"ח השוטרים בוסקילה וביטון עולה כי היה ברשותו של משיב 4 סוודר כחול למרות שנתפס לבוש בחולצה אדומה. התיעוד הצילומי מהמסוק דקה אחר דקה מחזק את העובדה כי משיב 4 החליף במהלך המרדף אחריו את החולצה הכחולה בחולצה אדומה, איתה נעצר ואף אישר כי החולצה הכחולה שנתפסה בסמוך הינה שלו.

הטלפונים שנתפסו בנתיב הבריחה נתפסו בסמוך אחד לשני - "מרחק של שורה ביניהם" כמפורט בדוח הפעולה. אין אינדיקציה לנוכחות אנשים אחרים בשטח התפיסה למעט חשוד נוסף שהצליח לברוח ואשר כבר בתחילת המרדף שינה נתיב בריחה לחלוטין ולא ניתן לקשור אותו למקום תפיסתם והמרדף אחר משיבים 2 ו-4.

לפיכך, אני סבור שניתן לקשר בין משיבים 2 ו-4 למכשירי הטלפון שנמצאו בזירה. היות ולגבי משיב 2 קיים זיהוי קולי על ידי השוטר ניר יהודאי, מכאן ניתן לייחס למשיב 4 את הטלפון האחר שנמצא בשטח.

אין מחלוקת כי הזיהוי הקולי של משיב 2 לא בוצע בתנאי מעבדה ואין מדובר בחוות דעת מומחה, אולם על פי הפסיקה מהווה זיהוי השוטר ראיה לכאורית מספקת. (ראה בש"פ 8521/11 מדינת ישראל נגד סלאמה אבו גרדור, בש"פ 562/18 פלוני נגד מדינת ישראל).

יתר על כן, אינני סבור כי קיים משקל רב בשאלת האבחנה בין שני הטלפונים שנתפסו בנתיב הבריחה לגבי קביעת המספר המיוחס למי משיבים 2 ו-4 שכן יש בטלפונים - איכונים ותמלול שיחות כדי לקשור אותם לכלל האישומים ואין הפרדה ביניהם. אולם בשל האבחנה מחומר החקירה לעניין מעורבות רבה יותר של משיב 2 כפי שעולה משיחות הטלפון המיוחסות לו, מצאתי לנכון לקבל את ייחוס מספרי הטלפון כפי שטענה המבקשת.

13. כפי העולה ממחקרי התקשורת והאיכונים, המשיבים נמצאו באזור שבין צומת מסמיה לאזור התעשייה קריית מלאכי, בזמנים הרלוונטיים לאישום הראשון והשני. וכן עולה כי משיבים 1, 2, 4 נמצאו באזור מושב לוזית במועד ובשעות שצוינו באישומים השלישי והרביעי.

עמוד 4

עוד עולה כי הייתה תקשורת בין המשיבים השונים במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, והדברים מקבלים משנה תוקף, בהאזנות סתר בהם עולים פרטים הקושרים המשיבים למעשים נשוא כתב האישום.

תמלול האזנות הסתר מצביע באופן חד משמעי על מעורבות המשיבים בביצוע עבירות רכוש כפי שעולה מתוכן השיחות - אזהרה מנכחות אנשים אחרים, מהמטרה הנמצאת קרוב למקום.

14. המשיבים בחקירות במטרה הכחישו המיוחס להם.

משיב 1 בחקירותיו הכחיש המיוחס לו. טען כי באותו היום קיבל שיחת טלפון ממישהו שביקש ממנו שיעזור לכמה חבר'ה, הוא הבחין בשניים בשולי הכביש מסמנים, הוא עצר והביא להם מים ואוכל, כשהגיע לעבודה התקשר אליו מישהו וביקש ממנו שיעזור לכמה חבר'ה. בחקירתו אישר כי מדובר במשיבים 2 ו 4 .

משיב 2 סיפר בחקירה הראשונה שהגיע לישראל לפני כחודש לצורכי עבודה, היה בקשר עם ישראלי בשם "אבו אחמד" מבאר שבע, שהה בשטח לצורכי עבודה ביחד עם אחרים, בניהם משיבים 3 ו 4 אותם מכיר מהכפר. טען שאינו מכיר את משיב 1, בהודעות מאוחרות יותר שמר על זכות השתיקה.

משיב 3 טען גם הוא שהגיע לישראל לצורכי עבודה ביום בו נתפס, אישר היכרות קודמת עם משיב 2 על רקע קשרי משפחה, אחותו של משיב 2 נשואה לאחיו. לגבי משיב 4 טען שהכיר באותו היום, הכחיש היכרות כלשהי עם משיב 1. לגבי תקיפת השוטר טען שהוא זה שהותקף, השוטר לא הזדהה בפניו, ציין כי השוטר היה לבוש במכנסים קצרים.

על גופו של משיב 3 נמצא מכשיר טלפון נייד, המשיב מאשר שמדובר במכשיר השייך לו אך טוען שרכש הטלפון ב אותו יום לפני שנכנס לישראל (ראה הודעה מיום 22.4.20), מהאזנת סתר עלה קשר טלפוני בינו לבין משיב 1 (ראה שיחה 107) ובינו לבין משיב 2 (ראה שיחה 242).

משיב 4 טען גם הוא שנכנס לישראל ללא היתר לצורכי עבודה באותו היום, נכנס דרך דהרייה ביחד עם עובדים נוספים, בחקירותיו הראשונות טען שלא יודע שמו של המעסיק, ציין שמדובר בבחור ערבי ישראלי, אך בהודעה מאוחרת מיום 22.4.20, מזכיר את השם "מחוסין" הכחיש שמכיר מי מהמשיבים האחרים, לגבי משיב 3 טען שמוכר לו ויכול להיות שנסע איתו ביחד במונית.

15. כידוע, המבחן הוא האם בכוחו של חומר הראיות הגולמי לבסס סיכוי סביר להרשעה אף לאחר שיעבור כור ההיתוך של ההליך הפלילי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 133, בעמ' 144 - 145 (1996)). מבחן זה חל גם כאשר ראיות המאשימה הן נסיבתיות ואינן קושרות הנאשם ישירות למיוחס לו. עם זאת, נקבע כי בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה, ובשים לב לכך שמדובר בשלב המעצר והראיות טרם עברו "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, הרי שיש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי (ראה 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.13)).

16. תיק החקירה כולל מארג ראיות מגוון שבהצטברותן מבססות את טענת המבקשת בדבר קיומה של התארגנות עבריינית של המשיבים לצורך כניסה לישראל שלא כדין וביצוע עבירות רכוש בישראל מיום

11.4.20 ועד יום 14.4.20.

בחינת הגרסאות של המשיבים מעלה כי לא הצליחו להבהיר מה היה פשר מעשיהם במקום, בשים לב להודעתה של בעלת השטח, הגב' רחל פלטין מיום 21.4.20 אשר הבהירה כי מדובר בחלקה שאינה מעובדת מזה כשנתיים.

בנוסף, מלכתחילה לא הצליחו המשיבים להבהיר מהות ההיכרות בניהם, כל אחד מהמשיבים מסר גרסה שונה בעניין זה ואף קיימת סתירה בין גרסאות המשיבים (מפנה לחקירותיהם הראשונות לעניין משך שהותם בישראל והקשר ביניהם). אף אחד מהמשיבים לא התייחס באופן ענייני למחקרי התקשורת ולדברים אשר הוטחו בהם מתוך האזנות הסתר, כמו גם לאיכונים.

17. ביחס לאישום הראשון והשני, הראיות הקושרות את המשיבים מבוססות גם כן על מחקרי תקשורת, איכונים, האזנות סתר, ובנוסף על הימצאות כלי עבודה וציוד שנמצא בשטח, הימצאות הטרקטור הגנוב, ולגבי משיב 3 נמצא דנ"א אשר קושר אותו לאחד מכלי העבודה.

מניתוח מחקרי התקשורת עולה כי במועד ובשעות הרלוונטיות הייתה תקשורת בין המשיבים, וגרסאות המשיבים שאינם מכירים זה את זה קורסות.

הסברו של משיב 1 כי התבקש לסייע, על פי פנייה מאדם כלשהו לעזור למשיבים, הינו מתחמק ואינו סביר וזאת במיוחד לאור האזנות הסתר בהן עולה כי התבקש להביא סולר בסכום של 50 ₪ ואכן בסמוך לשיחה נצפה משיב 1 בתחנת הדלק ממלא סולר בסכום שנקבע מראש (ראה תמלול שיחה 203, 211 וכן דו"ח צפייה ממצלמות תחנת הדלק). כמו כן בחקירתו גרסתו קיימת סתירה לגבי השתלשלות האירועים, והסיבה להימצאותו בתחנת הדלק (ראה הודעה מיום 19.4.20, ודו"ח הובלה והצבעה מיום 20.4.20).

כמו כן בהאזנות הסתר נשמעים משיבים 1 ו 2 מתאמים בניהם בנוגע להבאת אוכל ושתיה וכן ציוד הכולל טוריה וכבלי הנעה (ראה תמלול שיחות 212, 213, 217, 224, 225, 229), כמו כן מאחת השיחות עולה שהצליחו להשיג מצבר להנעה (מרכב היונדאי אשר צוין באישום השני), וכן מתאמים חילוץ הטרקטור באמצעות רכב 4X4 (ראה תמלול שיחה 224).

כמו כן קיימת התאמה בין איכון משיב 1 לבין הנאמר באחת השיחות בינו לבין משיב 2 (ראה תמלול שיחה 229) משיב 1 אומר למשיב 2 שהוא נמצא כרגע בביתו באזור רהט ואכן באותה השעה מאוכן משיב 1 באזור צומת שוקת ושיחה אחרת כשעה לאחר, מתאמים בניהם מפגש לצורך העברת אוכל, מים טוריה וכבלים, משיב 1 מאשר בשיחה שהביא הדברים (ראה תמלול שיחה 231), בנוסף מאוכן משיב 1 באותה העת באזור צומת ראם.

כמו כן עלה כי משיב 3 יצר קשר טלפוני עם משיב 1 ועידכן אותו כי אין סולר (ראה תמלול שיחה 107) ומאוחר יותר יצר קשר משיב 2 בכדי לוודא כי לקח את כל הדברים ממשיב 1 (ראה תמלול שיחה 242).

גם משיב 4 היה שותף בעניין הסולר, בשיחה בינו לבין משיב 2, נשמעים משוחחים לגבי ג'ריקונים והסולר (ראה תמלול שיחה 201).

בנוסף, לאחר תפיסת משיבים 2 עד 4 נמצא במקום בקבוקי מים, טוריה וכבלים (ראה תצלומי צבע של המקום

בו נתפסו), המחזקים את המפורט בשיחות הטלפון שתומללו.

לגבי משיב 3, ישנה ראייה פורנזית אשר קושרת אותו, שכן נמצא התאמת דנ"א שלו על גבי קטאר שנמצא בשטח. משיב 3 בהודעתו במשטרה (ראה הודעה מיום 23.4.20) טען כי הגיע לשטח כדי לעבוד אך לא הספיק לעשות כלום, וגם לאחר שהוטחו בפניו ממצאי הדנ"א עמד על כך שאינו מעורב. מדובר בממצא פורנזי מסבך ואין בגרסתו של המשיב 3 כדי להפריך הממצא. טענת ב"כ משיב 3 כי ייתכן ומדובר בהעתקה משקית אוכל טעונה הוכחה ואין בה כדי לכרסם בשלב לכאורי זה.

ביחס לעבירה של תקיפת השוטר המיוחס למשיב 3 מדו"ח השוטרים עלה כי בעת המרדף אחריו צעקו לעברו "משטרה" שורטה" וכאשר נתפס התנגד למעצר, תקף את אחד השוטרים, נמלט ונתפס לאחר מכן שוב והתנגד למעצר. מפנה לדו"ח הפעולה של השוטר קובי וכן דו"חות השוטרים שהצטרפו אליו למעצר משיב 3. לא מצאתי בשלב זה כי יש בטענה לגבי התנהלות השוטר קובי כדי לכרסם בראיות, בשים לב לאישור מח"ש בתיק החקירה.

לגבי משיב 4 קיימת שיחה מיום 13.4.20, הקושרת בינו לבין משיב 2, משוחחים לגבי אזור מטע הזיתים, כאשר משיב 2 מכוונו באזור תלמי יחיאל (ראה תמלול שיחה 197, 199, 200).

18. מכל האמור עולה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ביחס לאישומים ראשון ושני בעוצמה גבוהה. לא מצאתי כי קיים כרסום בראיות באופן שיש בו כדי לפגוע בעוצמת הראיות לכאורה.

19. ב"כ משיב 1 טען כאמור, כי לכל היותר יש לראות בו כמסייע, ולא כמבצע עיקרי, היות ולפי עובדות כתב האישום הראשון, כלל לא נמצא במקום ביצוע העבירה.

בפסיקה נקבע כי לשם התגבשות עבירה על ידי מספר עבריינים בצוותא, די בשותפות ספונטנית לשם השגת המטרה המשותפת שבני החבורה מודעים לה (ראה ע"פ 4693/01 **מדינת ישראל נ' בביזאיב** (24.7.02)) בנוסף נקבע שלצורך הוכחת אחריות של נאשם כשותף, אין צורך בהוכחת ביצועם של כל רכיבי ההתנהגות הפלילית הנדרשת להרשעה באותה עבירה ואחריות של נאשם נאמדת לפי מהות תרומתו להתהוות העבירה (ראה עניין בביזאיב) וכן נקבע כי - "ממלא תפקיד" בביצוע נמנה עם "המבצעים בצוותא" ואינו יורד לדרגת "מסייע" רק בשל כך שלא עשה את מעשה העבירה גופו" (ראה 5206/98 **חליל עבוד נ' מדינת ישראל** (14.10.98)).

אכן תתיכן "חלוקת עבודה" בה פועלים הנאשמים במקומות שונים ובזמנים שונים וזאת מבלי שכל אחד מהם ביצע את כל רכיבי העבירה ובלבד שחלקו הוא מהותי להגשמת התוכנית העבריינית המשותפת.

לפיכך, העדר נוכחותו של משיב 1 בעת גניבת הטרקטור אינה מעלה ואינה מורידה ממידת אחריותו (ראה ע"פ 4389/93 **מרדכי נ' מדינת ישראל** (4.8.1996); 2814/95 **פלונים נ' מדינת ישראל** (9.7.97)).

לא מצאתי לנכון לקבוע מדרג כלשהוא בין המשיבים, האם קיים מבצע עיקרי או זוטר הואיל ומחומר החקירה עולה כי עסקינן במבצעים בצוותא כאשר כל אחד נתן תרומתו המכרעת לביצוע וקידום העבירה.

לאור האמור לעיל ובשים לב למארג הראייתי שהוצג בפני, יש לראות במשיב 1 כמבצע בצוותא למרות שלא נכח

פיזית באירוע המתואר באישום הראשון.

המבקשת בחרה שלא לייחס למשיב 1 את האישום השני מהעדר פיזי שלו במקום כאשר נראה כי ההחלטה על פירוק המצבר מרכב היונדאי התגבשה ובוצעה על ידי משיבים 2-4 שהיו נוכחים במטע ונדרשו לקדם את גניבת הטרקטור התקוע. זאת ועוד, משיב 1 אותה שעה עסק בהשגת כבלים וציוד הנעה, כפי שעולה משיחות הטלפון ומתפיסת הציוד בשטח.

20. ביחס לאישום השלישי והרביעי, אשר קיים קשר ביניהם לאור המזכר לתפיסת הכובע בסמוך לבית הבד, שזוהה על ידי בעל רכב האיסוזו כשלו, הראיות הקושרות את המשיבים 1, 2, 4 מבוססות על איכונים טלפונים במועד ובשעות הרלוונטיות באזור מושב לוזית והאזנות סתר בהן משוחחים משיבים 1 ו 2 על "השלל". בשיחה המתומללת משיב 2 מציין רכב אסוזו שנת 99 או 2000, וזאת בהתאמה להודעת המתלונן בעל הרכב כי מדובר באיסוזו שנת ייצור 98, בנוסף בשיחות עולה עניין השמן, פרט התואם לאישום הרביעי, גניבת השמן מבית הבד כמפורט בהודעת הבעלים(ראה תמלול שיחות 169, 170, 176, 174).

כמו כן ישנה שיחה בין משיב 4 למשיב 2 הנוגעת להגעה לאזור עובר לביצוע ההתפרצות והגניבה(ראה שיחה 77).

בנוסף מדו"ח הפעולה של השוטר אלמליח בר עולה שקיים קשר בין גניבת הרכב אסוזו לגניבה מבית הבד, וזאת לאחר שנמצא בסמוך לבית הבית כובע השייך לבעלי האיסוזו.

אין מחלוקת כי ביחס לאישומים 3 ו-4 לא נתפס הרכוש הגנוב, אין ראיות פורנזיות והראיות הנסיבתיות מבוססות על האיכונים, תמלול השיחות והתאמת הממצאים העולים משיחות הטלפון להודעות המתלוננים.

יחד עם זאת, בהעדר כל גרסה של המשיבים לעניין נוכחותם במקום, הכחשה גורפת שלהם, בנסיבות האמורות, אני סבור כי קמה תשתית ראייתית לכאורית מספקת ביחס למשיבים 1, 2, 4 בנוגע לאישומים שלוש וארבע וזאת בהסתמך על איכונים התקשורת והאזנות הסתר, אולם מדובר בעוצמה נמוכה מזו הקיימת ביחס לאישומים 1 ו-2.

21. לעניין עילת המעצר - משיבים 2-4 מואשמים בעבירה של כניסה לישראל, לגביה לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה ואשר מקימה עילת מעצר בשל החשש להימלטות מן הדין. חשש זה מקבל משנה תוקף בהתאם לחומרת העבירות והיקפן כפי שעולה מכתב האישום ולאור התנהלות המשיבים בשטח, ניסיונות ההימלטות והמרדף אחריהם עד לתפיסתם בכף.

22. עבירות הרכוש אינן עבירות נילוות במקרה שבפני אלא מהוות את העבירות העיקריות ולאור חומר החקירה עולה כי הכניסה לישראל של משיבים 2-4 והחבירה למשיב 1 נועדה לצורך ביצוע עבירות הרכוש באופן מתוכנן ומכאן שקיימת גם מסוכנות כלפי בטחוננו של אדם ורכושו.

אמנם עבירות הרכוש אינן מקימות עילת מעצר סטטוטורית ועם זאת במקרים מסוימים מקימות גם עבירות רכוש עילת מעצר.

בנסיבות התיק שבפניי, מדובר בחבורה אשר חברו יחד לצורך ביצוע עבירות רכוש, ניכר הדבקות במטרה כפי

שעולה מאישומים 1-2 , השהות בשטח עד להצלחת ביצוע העבירה ולא עזבו את המקום גם כאשר הטרקטור אותו ניסו לגנוב, נתקע.

הצטברות כלל האישומים מצביעה על התארגנות עבריינית לצורך ביצוע עבירות רכוש באופן כמעט יומיומי כאשר בלילה שבין 10 ל-11 לאפריל הגיעו למושב לוזית לצורך ביצוע עבירות, יום למחרת 12.4.20 התעסקות בחלוקת השלל כפי שעולה משיחות הטלפון והגעה בלילה 13.4.20 לצורך ביצוע אישומים 1-2.

זירות העבירה השונות - מושב לוזית באישומים 3-4 ומושב תלמי יחיאל - כפר אחים באישומים 1-2 מלמדת על היקף עבירות שיטתי שאינו מתמקד בגזרה צרה ובאירוע אחד בלבד ומעצים את המסוכנות הרכושית והסיכון לביטחון הציבור.

23. בש"פ קונדוס קבע את ההלכה בדבר שחרור משיבים תושבי הרשות הפלשתינאית לרבות אפשרות שחרורם בתחומי מדינת ישראל. אינני סבור כי עניינם של משיבים 2-4 נכנס בגדר המקרים החריגים המצדיק שחרור לשטח מדינת ישראל ונותן הכשר לכאורה לעבירת הכניסה לישראל.

לפיכך, שחרור משיבים 2-4 בחלופת מעצר מחוץ לתחומי מדינת ישראל מאיינת את אפשרות הפיקוח ומותירה אפשרות לשחרור בתנאי התייצבות לדיונים בלבד.

הגם שב"כ משיבים 2-4 ציינו כי יש בידם להציג ערבים ישראלים, אינני סבור כי ניתן להסתפק במקרה שבפני בהבטחת תנאי התייצבות בלבד ללא פיקוח אפקטיבי שימנע ביצוע עבירות רכוש נוספות על ידי מי מהמשיבים.

24. משיבים 2 ו-3 בעלי עבר פלילי רלבנטי בתחום עבירות הרכוש.

כנגד משיב 2 תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה . משיב 3 ריצה מאסר ממושך בגין עבירות דומות ביחס לכלי רכב.

נאשם 4 הינו צעיר כבן 20 חסר עבר פלילי קודם, אולם לאור הקביעה בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה, מעורבותו על פי כתב האישום בכלל האישומים המיוחסים לו והיותו תושב שטחים, לא מצאתי כי יש בנסיבותיו האישיות כדי לאבחן עניינו ולהסתפק בתנאי התייצבות בלבד הגם בסכום הפקדה גבוה ומשמעותי. קיימת מסוכנות רכושית ומסוכנות לציבור גם ממשיב 4 שאינה נופלת מזו של משיבים 2-3.

לפיכך, לא מצאתי לנכון לבחון חלופת מעצר בעניינם של משיבים 2-4 שעניינה שחרור בתנאים שיבטיחו התייצבות לדיונים בלבד.

אשר על כן, אני מורה על מעצר משיבים 2-4 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

משיב 1 שהינו תושב ישראל ובעל עבר פלילי הופנה לקבלת תסקיר בהתאם להחלטה מיום 30.4.20 ולפיכך עניינו יידחה לאחר קבלת התסקיר ליום 21.5.20 בשעה 10:20 בפני שופט מ"ת תורן.

מזכירות תנתב התיק העיקרי לשמיעה בפני כבוד השופט מאושר, סגן הנשיא, בהתאם ליומנו.

מזכירות תעביר הפרוטוקול לשירות המבחן, אשר התבקשו כאמור להגיש תסקיר בעניינו של משיב 1 עד ליום 19.5.20

ניתנה היום, כ' אייר תש"פ, 14 מאי 2020, בהעדר הצדדים.